

Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā!

Dziesma 220. Dievs ir mūsu cerība

103. Psalm (1–8)

1 Teici To Kungu, mana dvēsele, un viss, kas manī, Viņa svēto Vārdu!

2 Teici To Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darījis!

3 Viņš piedod visus tavus grēkus un dziedē visas tavas vainas;

4 Viņš izglābj tavu dzīvību no pazudināšanas un vainago tevi ar mīlestību un žēlastību.

5 Viņš bagātīgi iepriecina tevi vecumā ar svētīgām dāvanām, tā ka tava jaunība atjaunojas kā ērglis.

6 Tas Kungs piešķir taisnību un tiesu visiem apbēdinātiem.

7 Viņš Mozum atklāja Savus ceļus un rādīja Israēla bērniem Savus darbus.

8 Žēlīgs un lēnīgs ir Tas Kungs, pacietīgs un bagāts žēlastībā.

Grēksūdze

“Svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti un grēki izdzēsti.”

Klusībā pārdomāsim to, kas pēdējā laikā nav bijis labs mūsu dzīvē; kur neesam bijuši mīlestībā pret Dievu un pret cilvēkiem. Pēc tam lūgšana:

“Vīsupēcīgais Dievs, sirdsžēlīgais Tēvs!

Es, nabaga grēcinieks, Tev sūdzu savus grēkus, ar ko esmu grēkojis domās, vārdos un darbos. Bet es tos no sirds nožēloju, un tie man gauži sāp, un es Tevi lūdzu Tavas lielās apžēlošanas un Tava mīļā Dēla, Jēzus Kristus, mana Pestītāja, rūgto ciešanu un nāves dēļ: esi man, grēciniekam žēlīgs, piedod man visus manus grēkus un dod man Sava Svētā Gara spēku, ka varu atgriezties!”

Kungs, apžēlojies, Kristu, apžēlojies! Kungs, apžēlojies!

Absolūcija:

“... cik augstu ir debesis pār zemi, tik liela ir Dieva žēlastība pret tiem, kas Viņu bīstas.

Cik tālu ir rīti no vakariem, tik tālu Viņš atliek mūsu pārkāpumus nost no mums.

Kā Tēvs apžēlojas par bērniem, tā Tas Kungs apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas. (Ps.103,11-13)

Vīsupēcīgais un mūžīgais Dievs par mums ir apžēlojies Kristū Jēzū un Viņa dēļ mums

piedod visus mūsu grēkus, un dod mums žēlastību, ka atgriežamies un iemantojam mūžīgo dzīvību.

Lasījums no ap. Pāvila vēstules Ebr. 12. nodaļas 18 – 29. pantam:

18 Jo jūs neesat pienākuši pie kalna, kas rokām taustāms, pie degošas uguns un mākoņu tumsas un vētras,

19 pie bazūnes skaņas un vārda balss, par ko tie, kas dzirdējuši, ir lūguši, lai viņiem vairs nekas netiktu teikts.

20 Jo tie nevarēja panest to, kas bija pavēlēts: ja arī kustonis pieskaras kalnam, tas akmeņiem jānomētā, -

21 un tik briesmīga bija parādība, ka Mozus teica: es esmu izbijies un drebu. -

22 Bet jūs esat tuvojušies Ciānas kalnam un dzīvā Dieva pilsētai, debesu Jeruzālemei un eņģeļu neskaitāmiem pulkiem, svētku sapulcei,

23 un debesīs pierakstīto pirmdzimto draudzei un Dievam, visu tiesnesim, un pilnību sasniegušo taisno gariem

24 un jaunās derības starpniekam Jēzum un izlietajām asinīm, kas spēcīgāki runā nekā Ābela asinis.

25 Pielūkojiet, ka jūs nenoraidāt To, kas runā. Jo, ja tie nav izbēguši, kuri atmeta To, kas zemes virsū Dieva mācību mācījis, jo mazāk mēs, ja novēršamies no Tā, kas ir no debesīm.

26 Viņa balss toreiz satricināja zemi, bet tagad Viņš pasludinājis, sacīdams: vēl vienreiz Es kustināšu

ne tikai zemi, bet arī debesis. -

27 Bet vārdi "vēl vienreiz" norāda uz satricināmā pārvēršanu, tāpēc ka tas ir radīts, lai paliktu nesatricināmais.

28 Tāpēc, saņemot nesatricināmu valstību, būsīm pateicīgi. Tā mēs Dievam patīkami kalposim, ar bijību un bailēm,

29 jo arī mūsu Dievs ir uguns, kas iznīcina.

Laiks pārdomām

Ticības aplicība

*Apliecināsim savu ticību ar **Apustuļu ticības aplicības** vārdiem:*

Es ticu uz **Dievu Tēvu**, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju;
un uz **Jēzu Kristu**, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu,
kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas,
cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē,
trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem, uzkāpis debesīs,
sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas,
no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Es ticu uz **Svēto Garu**, vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvošanu. Āmen!

Dziesma: 203. Vēl nav jau visas dienas galā

Sprediķis

Dziesma: 212. Mēs pateicam Tev, Debestēvs

Pārdomas pēc sprediķa

Ziņojumi

Lūgšana

Mīļais Dievs!

Visuspēcīgais, mūžīgais Dievs, mīļais Debesu Tēvs, visa Radītājs, kas ar Tēva mīlestību gādā par mums. Tu mūs sargi un aicini pie sevis labestībā un pacietībā. Caur Svēto Garu Tu mums piešķir drosmi būt Kristus apliecinātājiem ar vārdiem un visu mūsu dzīvi.

Mēs Tevi lūdzam, atklāj savu spēku un varenību mūsu draudzēs un mūsu baznīcā, lai neviens no mums nesāktu šaubīties dzīves grūtībās.

Palīdzi vientuļajiem un noskumušajiem izjust Tavu klātbūtni.

Palīdzi visiem, kas kalpo Tev un saviem līdzcilvēkiem apzinīgi un ar prieku – Kristus vārdā.

Kungs, stiprini arī mūsu ģimenes, esi ar visiem, kas mums ir mīļi – tuvumā un tālumā. Paldies Tev, ka Tavā rokā zinām arī mirušos.

Mēs Tevi lūdzam par tiem, kas cilvēku nesaticības un varmācības dēļ ir zaudējuši mājas, kam ir bailes no rītdienas, jo nezina, kur atrast patvērumu. Lūdzam par situāciju Ukrainā, uzklausi tos, kas sauc pēc Tavas palīdzības, kas cieš, kas sev apkārt piedzīvo nāvi un iznīcību. Dod mums atvērtu skatu, lai saredzam, kā mēs varētu palīdzēt.

Svētī Tu jauno nedēļu, lai Tavs Gars mūs vada. To mēs lūdzam Jēzus Kristus vārdā. Āmen.

Klusībā pateicamies par to labo, ko esam piedzīvojuši, aizlūgsim par saviem līdzcilvēkiem, par savām vajadzībām. Nobeidzam ar Tēvreizi.

Svētības vārdi

Tas Kungs lai mūs svētī un lai mūs pasargā!

Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār mums un ir mums žēlīgs!

Tas Kungs lai paceļ savu vaigu pār mums un dod mums mieru! Āmen.

Dziesma: 360. Es Dievam lūdzu gādāt